Decies repetita placebit. Allegauerim cõ modius grauius dignius et verius illd̃ de sapientia quã ille describit qui ait. Nõ habet amaritudinem cõuersatio illius nec tedium conuictus eius sed leticiam et gaudium Sicut quoq; ipa eadem sapiẽtia se collaudans dicit. Qui edunt me adhuc esuriunt. Et qui bibunt me adhuc sitient. qꝛ scꝫ in edendo saturitas est ne quid desit. et ĩ desiderio auiditas manet cõtinua ne fastidiũ sit Uñ etiam fruuntur inquit ꝓsa nec fastidiunt quo frui magis sitiunt. ¶ Hec ad satisfaciendũ scriptis caritatis vestre dicta licet satis cursorie sufficiant. ¶ Finit

Frater fratri. Gratia et pax.

¶ Ex verbis tuis iudicaberis notat xp̃us Et q̃ in verbo nõ offendit hic ꝑfect⁹ est vir Sed cũ linguam hoĩm/nemo domare p̃t. quid cõsultius q̃ꝫ tenere silentiuꝫ/mihi qd̃ necessitas vel pia cogit vtilitas rumpere. Est sup̃ hac re fructuosum de silentio capitulũ in summa de viciis ꝑte vltima relegat̃ Hoc ideo frater p̃miseri qꝛ vix euenit mihi inire cũ aliquo colloquiũ. qui peniteat me aliquorũ Et q̃d ꝓfecerim alteri sum ignorans q̃d autem obfuerim mihi recognosco ꝓpterea conor indies dño ꝓpitio mecũ morari. Et si dandum est consilium malo per scedulam q̃ꝫ ꝑ linguam respondere Uideor eni mihi responsionẽ securiorẽ ꝑ h̃ dare

¶ Ceterum super mõ studendi/multi multa scripsere. Summa de ꝟtutibus tractiue de prudentia colligit vtiles doctrinas Notantur insuper aliqua pro theologie mistice que stat in affectibus acquisitione. ꝑticulares industrie duodecim ꝑte scd̃a. ꝑncipali de theologia mistica que nũc penes vos habetur. Tanguntur subinde nõnulla in tractatu de laude scriptorũ/vbi fit mẽtio de dicto beati Bernardi q̃ querc⁹ et fagus docuerunt eum. Habetnr a Seneca specialis super modo studendi epistola. Dicit inter cetera q̃ fastidientis stomachi est multa degustare/et q̃ peregrini habent hospicia multa/sed paucas amicicias. sic semper ingerentes animum grauant non nutriunt/quia nec ruminando conterunt/nec digerunt meditando Scripsit deniq; venerabilis Hugo didascalicon. i. mgr̃m docentem discipulũ. ¶ Nunc aliqua q̃ religiosum respiciunt cursim et punctatim vt occurrunt annotabo iiuxta circũstantias a philosophis et theologis positas Recogitetur ꝑmo quis sit ille qui studet in ꝓfessione et statu in ingenio et etate. Recogitet ipse cur studet. i. quo fine. Nam finis ẽ in moralibus ꝑmium/quasi ꝑncipium ꝑmitus/et ꝑncipaliter intendendum ꝑm cuius exigentiam debent alie circumstantie mode/rari vt tertio sciat quid sit illud quod studꝫ quarto tempus. quinto locũ. sexto cuꝫ quibus et ad quos suum applicare studiũ licꝫ decꝫ ꝛ expedit. Alioqui si desit moderatrix discretio/ponderans istas circunstantias non institutio sed destitutio non instructõ sed destructio subsequũtur Et qꝛ paucorũ valde est ꝑfecta discretio ꝓpria datur in religionibus aliena per obedientie votum qd̃ qui deserit nec obseruat satagens ꝓpria voluntate que sibi nulla debet esse regere se/nihil mirabile si currens incurrit et offendit Scitum est quid Bernardus dicit de talibus q̃ nullum machinamentuꝫ efficatius habet demon ad seducenduꝫ q̃ꝫ si modum in feruore bono faciat p̃tergredi Deniq; de tali dicit Climacus Qui sibi dux esse vult spreto duce ꝓprio q̃ non iam indiget demone temptante quia factus est sibi demon. Regulet igitur obedientia studium eius qui obedientiam professus est.

¶ Postremo frater rogo te/rogo et illos q̃bus h̃ pauculũ cõicare decreuerꝫ vt aꝑtꝫ interioribꝫ oculis retorq̃ant illos ad priores collocutiões/et acriter dijudicẽt si frequenter plus inuenerint ea q̃ mihi cõtingere fateri nõ erubesco Et vt interim sileamus detractiones iras zelũ murmurationes amaras q̃lia nemo nescit esse criminalia/ꝑpendant fabulationes ineptas faciliter immisceri cachinnos scurrales nugas rumoruꝫ volatiliũ sensim effluere/q̃d q̃ surrepũt mẽdacia ꝛ celãda pãdunt̃ temeraria fiũt in absentes iudicia cum silibꝫ incõmodis interq̃ volat interim tꝑs irrepabile Et aĩm⁹ q̃ se talibꝫ nisus ẽ oblectare remanet inanis sterilis vanus tristis ꝛ ad seriosa necessaria q̃ꝫ lãguidior ꝛ ineptior sibiq; displicẽs g̃uis ꝛ penitẽs Magnuꝫ ẽ crede mihi magnum ꝛ p̃ciosum ocij talẽtum q̃ q̃ vtit̃ mltiplicato fenore manipl'os iusticie cũ exultatione reportabit/q̃ ꝟo male ꝛ inerter illd̃ dissipauerit. dispdet illũ de⁹ ẽt ĩ h̃ secl'o. Sũma eniꝫ malicia est ocium iners. ait Bernardus.

Et desideria occidunt pigrum/desideria ī tellige non ea sola que palam improba sūt et scelerata. sed que specie boni se velant et palliant. vt sunt desideria edificationis et correctionis alioꝝ. sciendi quoq; plurima ad expulsionem tenebrarum intellectus. sz euenit ꝓfecto deterior obscuritas ex curiositate quā qui sequitur ponitur in numero talium quales loquitur apl'us verbosas curiosas semper discentes et nunq̄ ad scientiam veritatis venientes sunt cribro in aq̄m merso simillime. sunt vas plenum rimarū qd̄ hac illac effluit/nec sapientiam continebit/maxime dum nō obſuant illud vulgati autoris. Tabulis sup̄ma notato. Bñ vale frater carissime ¶ Scriptum hoc mane mercurij Lugduni breuiori prorsus spacio tempoꝝ q̄ icio sit ad vos et redicio vtinam fructuosiori/scio q̄ mihi min⁹ ē molestuz. Tu quoq; fac simile/si tempus postulat aut res. ꝛc̄.

¶ Johannes cancellarius ꝑisiensis

K ¶ Admonitio quedam breuis et necessaria. quō caute legendi sunt quorundam libri ꝓpter errores occultos venerabilis magistri Johan. de Gerson.

¶ Prohemium

Quia vnum est necessarium optimum et eternū sufficere debet q̄renti bonas margaritas vt tandem inueniat vnā/ꝛ venditꝫ oībus compet eam. Hec me cōsideratio permouit sepius facere orōem in mari ꝛ ī aq̄s multis sacre scripture nominatim hodie p̄ma octobris anni. M.cccc.xxv. dū ꝑscrutatus scripta. Hubertini /relegēdo q̄d super illud canticū Simeonis Nūc dimittꝫ seruū tuū dñe/notauerit/apparuit mihi sic̄ et alias aspectu ꝑfunctorio/grande nimis et ꝓfundū q̄ddam super meditatione Jesu xp̄i ꝛ pacis sue misterio. Et dū magꝫ ꝛ magis introrsus aspexi/singulaq; notaui manifestarūt se vulpes ꝑuule/q̄ demoliuntur vineas maxime dū vinea floruit ¶ Fuer̄t tp̄e Hubertini illius hereses aliq̄ radicē accipiētes ab abbate Joachim/et cōsequenter pullulātes in spuria vitulamina diuersoꝝ erroꝝ/etiam ꝓchdolor vsq; ad tp̄a nostra. Vnus error et p̄ncipalis fuit de suscitatione ꝛ publicatiōe euangelij eterni Fingens q̄ sicut pater habuerat suam legē tp̄e Moysi et legis scripte/ Filius vero tēp̄e legis gratie ꝛ euāgelice. Ita spūssanctus legem inspirarz cōsummatam sub pauptatꝫ legis euāgelice. sicut exp̄sse notare videtur dictus Hubertinus expositione dicti cāntici Nūc dimittis ꝛc̄. ¶ Fuit alter error de lege vel spū libertatꝫ sub q̄ begardi ꝛ begarde nefanda ꝛ abominabilia ꝑpetrarūt facinora. Ponit error iste q̄ aīa ꝑfecta reducta cta in deū/ꝑdit suū velle. ita q̄ nihil hz velle vel nolle/nisi velle diuinū/ quale habuit ab eterno ī esse ideale diuino Quo adiecto dicūt se cōsequēter posse agere quicq̄d carnalis affectio deposcit sine peccato vel crimine cū non habeant velle et nolle Diuersificatur aūt modus iste q̄m sufficit aliquibus vt sub deo solo suā totaliter vel tl'r abnegent volūtatem In q̄ abnegatione dicūt summā cōsistere ꝑfectiōez ¶ Sunt alij rudiores idiote et simplices q̄ seducti ꝑ astutos faciūt hāc subnegatiōem ꝓprie volūtatis ꝑ modū ꝓfessionis ꝛ obedientie in manibꝫ suis. Qua facta ꝓmittunt astuti tales et ꝑuersi q̄ amplius peccare neq̄unt/sub q̄ p̄textu ꝑpetrant innumerabiles nec referēdas abominationes. ¶ Fuit alter error q̄ hō ꝑfectus nullā curam debet habere de rebus humanis quōcunq; vadant/ īmo nec de seip̄o si damnet̄ vel saluet̄ sed in omnibꝫ et singulis diuinam expectare volūtatē dz/ et in illa cōplacere siue saluet siue damnet. Quia etiā q̄cq̄d velit volūtas dei. fiet. Habet error iste ramos plurimos pullulantes ex dictis apl'i. Augustini et sil'iū male intelligētes sup̄ p̄destinatione dei ꝛ sue ꝓuidentie infallibili infirmitate. de q̄bus nō ē hic scribendū ꝑ singula. ¶ Suffecerit igitur ad p̄sens cōmonuisse lectorem p̄dicti Hubertini sicut et alioꝝ extranea tradentium sub specie subtilitatis vel excellentis dog̃tꝫ q̄ omnia regulet ꝛ examinet iuxta veritatē euāgelicam. et doctores cōiter aꝓbatos. alioquin nouerit se ꝑiculis maximis erroꝝ et heresum ꝓximum fore ¶ Deniq; nuper sup̄ hac re compositum est opusculū de examinatione doctrinarum. et aliud sup̄ doctrina Raymūdi lulli Et qui de singul' erroribus cum originibus suis particulares vellet facere tractatus nusq̄ finis Scripta sunt insnper dudum aliqua sup̄ libro q̄ dicitur Climacus de triginta gradibꝫ ꝑfectionis cuius radix est error stoicoꝝ ponētium virtutes esse īsensibilitates. s. ad nihil